

Człowiek w opisie Wed

12 listopada 2021

Tożsamość człowieka w świecie materii jest jak odbicie w lustrze: imituje oryginał, ale nim nie jest.

Wedy opisują, że natura różnicuje świat na czystą transcendencję, która jest oryginalnym bytem i na świat materii, który jest jak jej cień lub lustrzane odbicie. Z tego powodu naturę materialną uznają za wtórną.

Innym wedyjskim opisem obrazowo różnicującym obydwie natury jest przykład drzewa odbijającego swój obraz w tafli jeziora, nad którym rośnie, gdzie odbity obraz wydaje się drzewem rosnącym korzeniami do góry (aśwatta), jest wtórny i iluzoryczny względem pierwotnego oryginału.

Można też przytoczyć inne porównanie, że natura transcendentalna jest jak mleko, a materialna jak jogurt. Jogurt jest przetransformowanym mlekiem.

Natura transcendentalna zawiera całą pełnię wszystkich egzystencjalnych, zróżnicowanych cech. Jest wieczna. Nie jest ani pustką, ani nicością. Jest substancjonalnym bytem i zawiera nieskończoną ilość różnorodnych cech, form i światów.

Natura materialna również jest substancjonalna, wieczna i różnorodna, ale jej wyróżniającą cechą jest tymczasowe przejawianie zmieniających się form w nieskończonej ilości światów o tej samej naturze.

Doświadczenie pełni natury, zarówno transcendentalnej i materialnej oraz uświadomienie sobie jej różnicujących, uniwersalnych cech na każdym wielowymiarowym poziomie jest prawdziwą wiedzą jako, że wiedza ta jest wieczną, niezmienną i uniwersalną. Wiedza ta to Weda i oznacza pełnię egzystencjalnego poznania.

Ta Weda po raz pierwszy została zaimplementowana do serca wtórnego stwórcy tego świata materialnego, który w różnych kulturach znany jest pod różnymi imionami, takimi jak Brahma (znawca brahmana, czyli transcendencji), Swajambhu Wedanatha (Samozrodzony znawca Wed), Gjaneśwar (bóg wiedzy), Świątowit, Światowid, ale identyfikowany jest po swoich cechach oraz atrybutach i przedstawiany w formie człowieka, który jednocześnie patrzy w cztery strony świata posiadając cztery głowy lub oblicza. Po stworzeniu naszego materialnego świata, jednego z nieskończenie wielu istniejących, Weda została przez niego przekazana jego potomstwu. Proces przekazywania tej oryginalnej i uniwersalnej wiedzy trwa nieprzerwanie od początku stworzenia tego świata na różne sposoby do dziś i będzie trwał w nieskończonym cyklu jego tworzenia i unicestwiania – zgodnie z zapewnieniem Wed, które są manifestacją świadomości absolutnego, pierwotnego źródła.

Człowiek na Ziemi jest jak gąbka nasiąknięta wodą, jest formą materialnego ciała nasiąkniętego transcendentalną energią jaźni, czyli dźiwy, która je utrzymuje.

Woda nie miesza się ostatecznie z gąbką podobnie jaźń nie miesza się z materią bezpośrednio.

Woda, w skomplikowanym procesie i ekstremalnych warunkach fizyko-chemicznych, może być przetransformowana w gęstą materię. Podobnie jaźń może transformować swoją wypromieniowywaną energię w materialne ciało. Odwrotny proces przemiany materii w energię duchową może zajść tylko przy udziale transcendentalnej mocy samej jaźni. Bez jej udziału nic nie może istnieć ani być stworzonym. Jaźń jest ananda-maya-bhyasat, czyli poszukiwaczem wiecznego szczęścia i jest sat-czit-ananda-vigraha, czyli wieczną, pełną wiedzy i szczęścia transcendentalną formą, inaczej mówiąc transcendentalnym ciałem.

Jaźń nie jest jak woda. Nie rozpuszcza się w naturze transcendentalnego absolutu tak jak woda rozpuszcza się w

oceanie wody i choć jest wielu transcendentalistów głoszących i rozpowszechniających taką filozofię, taka filozofia nie jest zgodna z oryginalnym przekazem Wed. Oryginalnym przekazem Wed jest czysty, transcendentalny przekaz niezanieczyszczony materialną koncepcją tożsamości, ziemskiej logiki, umysłowej spekulacji lub interpretacji. Pochodzi z transcendentalnego oryginalnego źródła.

Niezmiennie indywidualna jaźń jest wieczną iskrą życiową, transcendentalnym atomem i samopromiennym generatorem transcendentalnej energii, swoistym perpetum mobile. Nie ma swojego początku ani końca, nie można jej zniszczyć ani zabić. Nie jest też pustką, ani nicością. Jest substancjonalnym bytem. Zawsze jest połączona i w relacji z naturą absolutu.

Ciało materialne człowieka wcielonego na Ziemi, które istnieje w tymczasowej formie, jest wszystkim tym z czym uwarunkowana materialnie jaźń się utożsamia w tym świecie tymczasowych form i za pośrednictwem czego wchodzi w relacje ze światem zewnętrznym.

Tymczasowa tożsamość, zwana też fałszywym lub iluzorycznym ego, jest sztuczną lub domniemaną i iluzoryczną koncepcją przynależności do tego materialnego świata, jest wielowarstwowa i wielowymiarowa. Wedy klasyfikują elementy składowe materii na dwie grupy.

Do pierwszej grupy zaliczają elementy subtelnej materii:

- tymczasowe ego (ahamkara), czyli iluzję przynależności do tego materialnego świata tymczasowych form,
- inteligencję (buddhi), czyli moc rozróżniania, dzielenia i dyskryminowania,
- umysł (manas), siedlisko pamięci, wrażeń emocjonalnych i siły mentalnej.

Do drugiej gęste elementy materialne w zależności od ich stanu

skupienia takie jak:

- eter (akash), czyli przestrzeń,
- powietrze (vayu), czyli gazy, substancje lotne,
- ogień (agni), czyli promieniowanie cieplne,
- woda (jala), czyli substancje płynne oraz
- ziemia (prithvi), czyli substancje stałe.

Wszystko to tworzy ciało wcielonej i uwarunkowanej tymczasową tożsamością jaźni. Jaźń przenika i zasila to ciało poprzez świadomość nadając mu pozór życia, ale się z nim bezpośrednio nie łączy, ani nie miesza z jego elementami, tak jak woda nie łączy się i nie miesza bezpośrednio z gąbką. Bez jaźni nie ma symptomów życia. Materia sama w sobie nie przejawia symptomów świadomego życia. Energia i siła życiowa pochodzą wyłącznie z jaźni.

Wedyjska formuła sat-czit-ananda-vigraha oznacza, że transcendentálna jaźń przebywająca w tym świecie materii również posiada w swoim uśpionym potencjale naturalną transcendentálną formę, czyli transcendentálne ciało, które jest przystosowane do życia w naturze transcendentálnych, wiecznych form. Podobnie jak orzech dębu posiada jeszcze niezamanifestowany potencjał całego drzewa. Właściwie lepiej jest powiedzieć, że sama jaźń jest tą transcendentálną formą i transcendentálnym ciałem, ale w stanie uwarunkowanym świadomością materialnej egzystencji jaźń jest w swoim wstępnym, embrionalnym procesie ewolucji duchowej. Jednocześnie jest wieczną i niezniszczalną indywidualnością, czyli wiecznym i niezmiennym w swojej naturze, transcendentálnym ego.

W czasie pobytu w świecie materii indywidualna jaźń rozwija swoją prawdziwą dojrzałość stopniowo, w pełne potencjału i mocy oraz transcendentálnego i nieprzerwanego szczęścia,

transcendentalne ciało. Proces ten Wedy nazywają sva-dharma, albo inaczej sanatana-dharma, co można przetłumaczyć jako samorealizacja i należy przez to rozumieć, że jest to wieczną, indywidualną ścieżką życiową i naturą jaźni.

Przeznaczeniem formy ludzkiego życia w tym świecie, w tym tymczasowym schronieniu dla indywidualnej jaźni, w tym łonie matki natury, jest świadoma realizacja i rozwój transcendentalnego, wiecznego, pełnego wiedzy i szczęścia ciała przystosowanego do odrodzenia się i życia w naturze transcendentalnej. Tego procesu nie da się ukończyć w ciągu jednego wcielenia, ani w ciągu milionów wcieleń poprzez różnego rodzaju gatunki tymczasowych form cielesnych, tak samo jak w naturalny sposób, od chwili poczęcia dziecka do jego narodzin nie mija jedna sekunda... Proces rozwoju i dojrzewania zachodzi liniowo i spójnie.

Autorstwo: Bolemir

Źródło: AkademiaSuwerena.com